

อิทธิพลส่งผ่านของการระบุตัวตนต่อองค์การในความสัมพันธ์ระหว่างความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ และความผูกพันทางความรู้สึก ต่อพระราชกรณีย์ Mediation effect of organizational identification on the relationship between person-organization fit and affective commitment to the political party

ประพิมพา จารุรัตนกุล และ พรรคพล กีรติกราคร*

Prapimpa Jarunratanakul and Pakapol Keeratiparadorn*

คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย กรุงเทพ 10330

Faculty of Psychology, Chulalongkorn University, Bangkok 10330, Thailand

ARTICLE INFO

Article history:

Received 1 August 2016

Received in revised form 17 November 2016

Accepted 20 November 2016

Keywords:

affective commitment,
organizational identification,
person–organization fit,
young democrat

ABSTRACT

In the past twenty-five years, numerous studies have been conducted investigating the precursors of employees' affective commitment to an organization. Nevertheless, most of this research has been studied within the context of public and private organizations, and research on organizational commitment for voluntary jobs is still scarce in a Thai context. The current study sought to extend the boundary of affective commitment by researching membership to political settings (for example, the Democrat Party, Thailand), and the 'Youth democrat'. Young democrats volunteer for membership of the political party without monetary reward. Participants in the study were young democrats, recruited from the Democrat party, Thailand ($N = 228$). In the current sample, 67.1 percent of the young democrats were male and 32.5 percent were female and their average age was 21.50 years with $SD = 1.86$. A simple random sampling technique was employed. The results of the path analysis showed a good fit to the empirical data for the mediation model using the three variables of person-organization fit, organizational identification, and affective commitment ($\chi^2 = 2.757$, $df = 1$, $p = .097$, CFI = .995, GFI = .994, RMSEA = .088). Organizational identification mediated the relationship between person-organization fit and affective commitment and the indirect effect of person-organization fit on affective commitment was also significant (indirect effect = .281, $p < .001$).

* Corresponding author.

E-mail address: pakapol.kee@gmail.com

บทคัดย่อ

แม้ว่าจะมีงานวิจัยจำนวนมากศึกษาตัวแปรที่ส่งผลต่อความผูกพันทางความรู้สึกของพนักงานที่มีต่องค์กร แต่งานวิจัยในอดีตมักศึกษาในบริบทบุคลากรในองค์กรรัฐบาล และเอกชน อีกทั้งงานวิจัยที่ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรในบริบทงานอาสาสมัครซึ่งมีไม่นัก กงานวิจัยนี้จึงขยายขอบเขตการศึกษาความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์กร ไปสู่การศึกษาขององค์กรทางการเมือง และเยาวชนที่เป็นอุปประชาธิปัตย์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ซึ่งเป็นเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับพระรัตนธรรมอาสาสมัครโดยไม่มีค่าตอบแทน งานวิจัยนี้ใช้รีสุ่นกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย กลุ่มตัวอย่างอุปประชาธิปัตย์จำนวน 228 คน แบ่งเป็นชาย ร้อยละ 67.1 และหญิง ร้อยละ 32.5 มีอายุเฉลี่ยเท่ากับ 21.50 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.86 ผลการวิเคราะห์เส้นทาง (Path Analysis) พบว่าโมเดลเชิงพารามิเตอร์ส่งผ่านของการระบุตัวตนต่อองค์กรในความสัมพันธ์ระหว่างความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์กรและความผูกพันทางความรู้สึก สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษณ์ในเกณฑ์ ($\chi^2 = 2.757$, $df = 1$, $p = .097$, $CFI = .995$, $GFI = .994$, $RMSEA = .088$) อีกทั้งพบว่าตัวแปรการระบุตัวตนต่อองค์กรเป็นตัวแปรส่งผ่านแบบสมบูรณ์ (full mediation) และพบว่าอิทธิพลทางอ้อมของความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์กรต่อความผูกพันทางความรู้สึกมีนัยสำคัญทางสถิติ (Indirect effect = .281, $p < .001$)

คำสำคัญ: ความผูกพันทางความรู้สึก การระบุตัวตนต่อองค์กร ความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์กร อุปประชาธิปัตย์

บทนำ

ปัจจุบันองค์กรทางการเมืองต่างให้ความสนใจกับผู้สนับสนุนในระดับเยาวชนมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นรัฐสภาที่จัดทำโครงการ “อุปประชาธิปัตย์ไทย เครือข่ายแห่งรัฐสภา” (Democratic Youth Thai Parliament) (สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร, 2556) หรือพระบรมราชูปถัมภ์ ที่มี “สถาบันเยาวชนเพื่อไทย” (สถาบันเยาวชนเพื่อไทย, 2557) และพระบรมราชูปถัมภ์ที่มี “ศูนย์เยาวชนพระบรมราชูปถัมภ์” ซึ่งรวมรวมโครงการต่างๆ ที่เกี่ยวกับเยาวชนของพระบรมราชูปถัมภ์ โดยผู้ที่ร่วมกิจกรรมจะเป็นสมาชิกของ “อุปประชาธิปัตย์” (อุปประชาธิปัตย์, 2557)

องค์กรที่สมาชิกมีความสามารถสูงจะสามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่จะไม่มีประโยชน์ หากสมาชิกคนนั้นไม่อยู่เป็นสมาชิกขององค์กรในระยะเวลา (Colquitt, Lepine, & Wesson, 2009) ความผูกพันต่อองค์กร (Organizational commitment) ของสมาชิกเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของสมาชิก ว่าจะอยู่ต่อไปเป็นสมาชิกในองค์กร หรือออกไปทำงานใหม่ (Colquitt et al., 2009) แต่ในกรณีการทำกิจกรรมของเยาวชนกับพระบรมราชูปถัมภ์ ความแตกต่างกับการทำงาน และการเป็นสู่ชั้นในองค์กร เพราะเยาวชนที่เข้าร่วมกิจกรรมกับพระบรมราชูปถัมภ์ไม่ได้รับเงิน หรือสิ่งที่มีมูลค่าทางเศรษฐกิจเป็นสิ่งตอบแทน การเป็นสมาชิกร่วมทำกิจกรรมกับพระบรมราชูปถัมภ์จึงแตกต่างกับงานศึกษาในประเด็นความผูกพันต่อองค์กรก่อนหน้า ที่ศึกษาความผูกพันต่อองค์กรในบริบทของ พนักงาน เจ้าหน้าที่ ลูกจ้าง หรือสมาชิกที่ได้รับผลตอบแทนทางตรงจากการทำงานในองค์กร (Alniciak, Alniciak, Eral, & Akçin, 2013; Jussila, Byrne, & Tuominen, 2012; Marique & Stinglhamber, 2011) ด้วยเหตุนี้ การเข้าร่วมกิจกรรมพระบรมราชูปถัมภ์ของเยาวชน จึงเป็นพฤติกรรมองค์กรที่แตกต่างจากรูปแบบองค์กรที่ศึกษา ทำด้วยความสมัครใจ แตกต่างจากสมาชิกในองค์กรทั่วไป

ความผูกพันต่อองค์กรตามแนวคิดของ Meyer and Allen (1991) แบ่งออกเป็น 3 องค์ประกอบ ได้แก่ ความผูกพันทางความรู้สึก ความผูกพันในการอยู่ต่อ และความผูกพันเชิงบรรทัดฐาน ซึ่งความผูกพันทางความรู้สึกเป็นองค์ประกอบที่มีอิทธิพลมากที่สุดในงานที่เป็นอาสาสมัคร (Dawley, Stephens, & Stephens, 2005) เพราะการอาสาสมัครเป็นกระบวนการทางความรู้สึกภายในจิตใจ สอดคล้องกับความผูกพันทางความรู้สึกที่ทำให้เกิด “ต้องการ” ที่จะอยู่ในองค์กรแห่งนี้อย่างแท้จริง ไม่ใช่การคำนวณผลได้เสียแล้วจึงอยู่ต่อ (Dawley et al., 2005) เช่นเดียวกับกลักษณะของอุปประชาธิปัตย์ ที่เป็นการเข้าร่วมแบบอาสาสมัครเพื่อทำกิจกรรมกับพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นความ “ต้องการ” เข้าร่วมกับอุปประชาธิปัตย์ด้วยตนเอง สอดคล้องกับรูปแบบของความผูกพันทางความรู้สึก โดยแบ่งจังหวะที่ทำให้เกิดความผูกพันทางความรู้สึกมาจากการประเมิน 2 ส่วน ได้แก่ กระบวนการภายนอกในจิตใจของบุคคล เช่น ความหมายสนับสนุนระหว่างบุคคลกับองค์กร (Alniciak et al., 2013; Meyer, Hecht, Gill, & Toplonytsky, 2010) และการระบุตัวตนต่อองค์กร

(Jussila et al., 2012) เป็นต้น ส่วนกระบวนการภายนอก ได้แก่ บรรยายการองค์การ วัฒนธรรมองค์การ (ศุภวรรณ เจริญวิชัย และ สถาพร, 2558) การรับรู้ต่อการสนับสนุนจากองค์การ การรับรู้ต่อการสนับสนุนของหัวหน้างาน (ชัยเสถียร, 2558) พฤติกรรมของผู้นำที่มุ่งงาน และพฤติกรรมของผู้นำที่มุ่งคน (วนันญา และ พนิต, 2556) แต่ในงานศึกษาของ Jussila et al. (2012) กล่าวว่ากระบวนการภายนอกในจิตใจของบุคคลจะมีผลต่อ ความผูกพันทางความรู้สึกโดยตรง ด้วยเหตุนี้งานวิจัยนี้จึง ศึกษาปัจจัยที่จะส่งผลให้บุป্রชาธิปัตย์ผูกพันทางความรู้สึก กับพรรครักประชาธิรัฐ

การตรวจสอบสาร

ความผูกพันต่อองค์การ

ความผูกพันต่อองค์การ เป็นความสัมพันธ์อย่างแน่นหนา ระหว่างการระบุตัวตนของบุคคลเข้ากับความเกี่ยวข้องกับองค์การ ขอมรับเป้าหมายขององค์การมาเป็นเป้าหมายของตน และ ปฏิบัติตัวในฐานะสมาชิกเพื่อให้ไปถึงเป้าหมายนั้น (Mowday, Steers, & Porter, 1979) เป็นความรู้สึก หรืออารมณ์ที่บุคคลมี ต่อองค์การที่บุคคลระบุตัวเองไว้ และรู้สึกยินดีที่เป็นส่วนหนึ่ง ขององค์การ โดยไม่มีความคิดที่จะออกจากองค์การ (Colquitt et al., 2009; Meyer, Allen, & Gellatly, 1990) โดยรวมแล้ว ความผูกพันต่อองค์การ เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นภายในจิตใจของบุคคล ยึดโยงบุคคลเข้ากับองค์การ ทำให้เมื่อบุคคลจะมีพฤติกรรมใด ที่มีผลต่อองค์การจะไตร่ตรองถึงผลที่เกิดต่อองค์การก่อน

ความผูกพันทางความรู้สึก

ความผูกพันทางความรู้สึก (Affective commitment) ตามทฤษฎีของ Meyer and Allen (1991) คือ การผูกติดของ อารมณ์ การระบุตัวตน และการเกี่ยวข้องกับองค์การ ผู้ที่มี ความผูกพันทางความรู้สึกสูงจะซึ้งอยู่ในองค์การ เพราะ “ต้องการ” ที่จะอยู่ เป็นความประ岸ณ์ที่จะอยู่โดยบุคคลไม่ได้คำนวณถึง ผลได้เสีย หรือการอยู่ เพราะถือว่าเป็นหน้าที่ เมื่อบุคคลรู้สึก ผูกพันกับองค์การ ต้องการอยู่ในองค์การต่อไป เป็นการอยู่โดย มีความรู้สึกผูกพัน รู้สึกดี รู้สึกเป็นส่วนหนึ่ง พึงพอใจ และ สนับสนุนกับองค์การ และบทบาทในงานที่ได้ทำ บุคคลก็จะ ซึ้งอยู่ในองค์การต่อไป (Mariage & Stinglhamber, 2011; Meyer & Allen, 1991; Meyer et al., 1990)

ความผูกพันทางความรู้สึกพัฒนาขึ้นจากการมีส่วนร่วม และยอมรับค่านิยมขององค์การ ให้สมรวมเข้ากับอัตลักษณ์ ของบุคคล และความผูกพันทางความรู้สึกจะมีผลต่อเหตุผล ในการกระทำการของบุคคลที่จะมีผลต่อองค์การ (Meyer & Herscovitch, 2001)

ความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ

ความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ (Person-Organization fit: P-O fit) คือ ความสอดคล้องกันระหว่าง บรรทัดฐานค่านิยมขององค์การ และค่านิยมของบุคคลที่มีผล ต่อเจตคติ และพฤติกรรมของบุคคลจากการปฏิสัมพันธ์ของ คนในสถานการณ์ต่างๆ (Chatman, 1989; O'Reilly, Chatman & Caldwell, 1991) สามารถที่ขอมั่นในค่านิยมขององค์การ การทำงานจะมีความกลมเกลียวกับองค์การ งาน และก่อให้ ซึ่งจะส่งผล ต่อความผูกพันกับองค์การ (Demir, Demir, & Nield, 2015)

Meyer et al. (2010) และ O'Reilly et al. (1991) ศึกษา พบว่าความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ มีอิทธิพลต่อ ความผูกพันต่อองค์การ เมื่อบุคคลรับรู้ได้ว่าบรรทัดฐาน และ ค่านิยมขององค์การ มีความใกล้เคียงกับบรรทัดฐาน ค่านิยม ของบุคคลมากเท่าไร ก็จะทำให้บุคคลเกิดความผูกพันกับ องค์การด้วย Demir et al. (2015) พบว่าความเข้ากันระหว่าง บุคคลกับองค์การมีอิทธิพลต่อการระบุตัวตนต่อองค์การ ในลักษณะ โกรธรรมาද้าดาวในครุฑี และยังพบความสัมพันธ์ ระหว่างความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ และผลลัพธ์ ในการทำงาน (พฤติกรรมการผลิต ศักยภาพในการทำงาน และ ความตั้งใจที่จะอยู่ในองค์การต่อ) โดยมีการระบุตัวตนต่อ องค์การเป็นตัวแปรส่งผ่าน

การระบุตัวตนต่อองค์การ

การระบุตัวตนต่อองค์การ (Organizational identification) คือการที่บุคคลรับรู้ว่าตนเป็นอยู่ในองค์การ และการนิยามตนเองของบุคคลจะเชื่อมโยงกับองค์การ มีการแบ่งเป็น อัตลักษณ์องค์การเข้ามาเป็นอัตลักษณ์ของสมาชิก (Ashforth & Mael, 1989) เป็นการให้ความหมายชนเดียวความเป็น สมาชิกจากลักษณะขององค์การ และจะส่งผลถึงพฤติกรรม องค์การ (Dutton, Dukerich, & Harquail, 1994) การระบุตัวตน ต่อองค์การยังถูกนำมาใช้ในการทำนายเจตคติ และพฤติกรรม ของบุคคลที่เป็นส่วนประกอบของจิตวิทยาในมนุษย์ความสัมพันธ์ ระหว่างสมาชิกและองค์การ (Edwards, 2005)

การระบุตัวตนต่อองค์การ และความผูกพันต่อองค์การ เป็นตัวแปรที่แยกออกจากกันอย่างชัดเจน แต่มีความสัมพันธ์กัน (Dick, Becker, & Meyer, 2006; Gautam, Van Dick, & Wagner, 2004; Herrbach, 2006; Keh & Xie, 2009; Riketta & Dick, 2005) แม้ว่าจะมีส่วนที่ทับซ้อนกันระหว่าง การระบุตัวตนต่อองค์การ กับความผูกพันทางอารมณ์ เพราะองค์ประกอบของความผูกพันทางอารมณ์ประกอบไปด้วย การผูกติดทางอารมณ์ ความพัวพันเกี่ยวข้อง และการระบุตัวตน (Meyer et al., 1990) แต่มีความแตกต่างกัน โดยในประเด็นแรก Ashforth and Mael (1989) ได้อธิบายว่าการระบุตัวตน คือการอ้างอิงตนเอง หรือ การให้ความหมาย คำนิยามแก่ตนเอง เป็นการให้ความหมายแก่บุคคลเมื่อถูกถามว่า “ฉันเป็นใคร” และคำตอบจะอยู่ในมุมมองของความเป็นส่วนหนึ่งขององค์การที่เป็นสมาชิกอยู่ ในขณะที่ความผูกพันต่อองค์การไม่ใช่การอ้างอิงตนเอง หรือการให้ความหมาย คำนิยามแก่ตนเอง ประเด็นที่สอง การระบุตัวตนต่อองค์การจะมีความเข้มข้นสูง ขึ้นอยู่กับกลุ่มคู่ปฏิสัมพันธ์ แต่ความผูกพันอยู่ในรูปของเจตคติ ซึ่งจะมีมากกว่า ประเด็นที่สาม ที่ฐานของความผูกพันต่อองค์การเกิดที่ต่างกัน โดยการระบุตัวตนต่อองค์การเกิดจากการรับความเป็นองค์การได้เข้ามาในตัว ในขณะที่ความผูกพันจะมีพื้นฐานการแลกเปลี่ยน การรับและให้ระหว่างบุคคลกับองค์การ ประเด็นสุดท้าย ความผูกพันเกิดจากการแลกเปลี่ยน ไม่ว่าจะเป็น หัวหน้า เพื่อนร่วมงาน องค์การ แต่การระบุตัวตนไม่จำเป็นต้องมีปฏิสัมพันธ์กับส่วนใดๆ ขององค์การที่สามารถระบุตัวตนได้ (Gautam et al., 2004)

งานวิจัยในอดีตของ Marique and Stinglhamber (2011) พบว่า การระบุตัวตนต่อองค์การมีอิทธิพลต่อความผูกพันทางความรู้สึก และนำไปสู่เจตคติในการทำงาน เช่น ความพึงพอใจในงาน และความตั้งใจที่จะออกงาน นอกจากนี้ Dutton et al. (1994) พบว่าการระบุตัวตนต่อองค์การเป็นตัวส่งผ่านระหว่างลักษณะของสมาชิก กับพฤติกรรมองค์การ การระบุตัวตนต่อองค์การจึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดความผูกพันทางความรู้สึก (Buchanan, 1974; Cheney, 1983; Dutton et al., 1994; Marique & Stinglhamber, 2011)

การศึกษาส่วนใหญ่มักศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อ การระบุตัวตนต่อองค์การ (Demir et al., 2015) หรือปัจจัยที่ส่งผลต่อความผูกพันทางความรู้สึก (Buchanan, 1974; Chatman, 1989; Cheney, 1983; Dutton et al., 1994; Marique & Stinglhamber, 2011; Meyer et al., 2010; O'Reilly et al., 1991) ซึ่งแยกออกกันโดยไม่ศึกษาในภาพรวม ความสนใจของงานนี้จึงอยู่ที่

การบูรณาการความสัมพันธ์ในภาพรวมของอิทธิพลทั้งหมด เป็นการทดสอบโน้ตเดล อิทธิพลส่งผ่านเพื่อให้เข้าใจในกระบวนการที่ชุมชนชาติปีตี้พัฒนาความผูกพันทางความรู้สึก

จากการทบทวนวรรณกรรมเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมโยงบุคคลกับองค์การ การระบุตัวตนต่อองค์การ และความผูกพันทางความรู้สึก จึงนำไปสู่สมมติฐานงานวิจัยดังนี้

สมมติฐาน การระบุตัวตนต่อองค์การเป็นตัวแปรส่งผ่านความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมโยงบุคคลกับองค์การและความผูกพันทางความรู้สึกกับองค์การ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อขยายขอบเขตการศึกษาความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การในบริบทของเยาวชน (ชุมชนชาติปีตี้) และองค์การทำงานเมือง (พระนครปีตี้)

2. เพื่อศึกษาอิทธิพลส่งผ่านของการระบุตัวตนต่อพระนครปีตี้ ในความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อมโยงบุคคลต่อองค์การ การระบุตัวตนต่อองค์การ และความผูกพันทางความรู้สึกของชุมชนชาติปีตี้ต่อพระนครปีตี้

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสหสัมพันธ์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ได้แก่ ความเชื่อมโยงบุคคลต่อองค์การ การระบุตัวตนต่อองค์การ และความผูกพันทางความรู้สึก ในบริบทของชุมชนชาติปีตี้ และพระนครปีตี้

ตัวแปรที่ศึกษา

ความเชื่อมโยงบุคคลกับองค์การ หมายถึง ความเชื่อมโยงระหว่างชุมชนชาติปีตี้กับพระนครปีตี้ กล่าวคือ ความรู้สึกของชุมชนชาติปีตี้ที่ประเมินตนเองว่ามีความสอดคล้องกันระหว่าง บรรทัดฐาน และค่านิยมของพระนครปีตี้ และค่านิยมของบุคคล

การระบุตัวตนต่อองค์การ หมายถึง การระบุตัวตนของเยาวชนต่อพระนครปีตี้ กล่าวคือ การที่ชุมชนชาติปีตี้ประเมินว่าตนเองมีการรับรู้ว่าอยู่ในพระนครปีตี้ และการนิยมตนเองของชุมชนชาติปีตี้จะยึดโยงกับพระนครปีตี้ มีการนำอัตลักษณ์ของพระนครปีตี้เข้ามาเป็นอัตลักษณ์ของตนเอง

ความผูกพันทางความรู้สึก หมายถึง ความผูกพันทางความรู้สึกของเยาวชนต่อพระคริปต์ ก่อว่าคือ การที่บุปผะชาธิปัตย์ประเมินว่าตนเองมีการผูกติดของอารมณ์ และการเกี่ยวข้องในพระคริปต์ บุปผะชาธิปัตย์ที่มีความผูกพันทางความรู้สึกสูงจะยังอยู่ในพระคริปต์ เพราะ “ต้องการ” ที่จะอยู่ เป็นความปราณที่จะอยู่ โดยมิได้เกิดความผูกพันนั้นฐานของการคิดคำนวณผลได้เสีย หรือความรู้สึกว่าเป็นหน้าที่ต้องรับผิดชอบจึงต้องอยู่ในองค์กรต่อ

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา คือ สมาชิก “บุปผะชาธิปัตย์” ที่มีอายุตั้งแต่ 18 ถึง 24 ปี คำนวณกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีหาค่าลังในการทดสอบของ Sobel จากสหสัมพันธ์ในการพัฒนามาตร ด้วยค่าลังการทดสอบที่ .850 ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 250 คน กลุ่มตัวอย่างมากการสุ่มตัวอย่างแบบสุ่มจากรายชื่อบุปผะชาธิปัตย์ที่มีอายุตามในช่วง หลังจากเก็บข้อมูลพบว่ามีข้อมูลขาดหายที่ไม่สามารถนำมาทดสอบได้ 16 คน คิดเป็นร้อยละ 6.4 ของจำนวนกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด และทดสอบความสุ่ด โดยของข้อมูลด้วยการวิเคราะห์ Mahalanobis distances พบว่า มีค่าของผู้ร่วมการวิจัยจำนวน 6 คน เกินกว่าที่กำหนดไว้ ($\chi^2(3) = 7.815$) จึงนำค่าของผู้ร่วมการวิจัยทั้ง 6 คน ออกจากทดสอบนี้ เหลือจำนวนผู้ร่วมการวิจัยที่ใช้ในการศึกษา 228 คน แบ่งเป็นชาย 153 คน และหญิง 74 คน ไม่ระบุ 1 คน อายุเฉลี่ยเท่ากับ 21.50 ร้อยละ 80.8 มีระดับการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาตรี ร้อยละ 77.7 ศึกษาในสาขา วิชาสังคมศาสตร์ (รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ นิติศาสตร์ ฯลฯ) ร้อยละ 22.3 ศึกษาในสาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ (วิทยาศาสตร์ วิศวกรรมศาสตร์ และ แพทย์ศาสตร์) มีผู้ที่เป็นบุปผะชาธิปัตย์ ตั้งแต่ 1 จนถึง 9 ปี จำนวนปีที่เป็นสมาชิกโดยเฉลี่ยอยู่ที่ 3.78 ปี

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ
การศึกษานี้เครื่องมือที่ใช้ คือ แบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

ส่วนที่ 1 แบบสอบถามคุณลักษณะส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ การศึกษาสูงสุด สาขาวิชาการศึกษา จำนวนปีที่เป็นสมาชิก และจำนวนครั้งที่ทำกิจกรรมกับพระคริปต์ เป็นต้น

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามอิทธิพลต่อความผูกพันทางความรู้สึก มีทั้งหมด 3 ตอน ประกอบไปด้วย

1) มาตรวัดความเข้ากันระหว่างบุปผะชาธิปัตย์กับพระคริปต์ แปลจากมาตรวัดความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์กรของ Demir et al. (2015) จำนวน 5 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบากเท่ากับ .889 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ ($\chi^2 = 5.004$, $df = 4$, $p = .287$, CFI = .998, GFI = .991, RMSEA = .033) โดยข้อกระ邦มีค่าน้ำหนักในช่วง .59 – .66 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2) มาตรวัดการระบุตัวตนต่อพระคริปต์ แปลจากมาตรวัดการระบุตัวตนต่อองค์กรของ Mael and Ashforth (1992) จำนวน 6 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบากเท่ากับ .904 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ ($\chi^2 = 12.488$, $df = 8$, $p = .131$, CFI = .944, GFI = .983, RMSEA = .050) โดยข้อกระ邦มีค่าน้ำหนักในช่วง .76 – .81 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

3) มาตรวัดความผูกพันทางความรู้สึกต่อพระคริปต์ แปลจากมาตรวัดความผูกพันทางความรู้สึกของ Meyer, Allen, and Smith (1993) จำนวน 6 ข้อ มีค่าสัมประสิทธิ์แอลฟ่าของครอนบากเท่ากับ .893 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันพบว่ามีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ในเกณฑ์ ($\chi^2 = 11.685$, $df = 9$, $p = .232$, CFI = .996, GFI = .983, RMSEA = .036) โดยข้อกระ邦มีค่าน้ำหนักในช่วง .74 – .79 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

มาตรวัดทั้งหมดที่ผู้วิจัยแปลจากต้นฉบับภาษาอังกฤษด้วยวิธีการแปลข้อนกลับ (Back-translation) ตามแนวทางของ (Sperber, 2004) ให้ได้ใจความของมาตรวัดเดียวกัน ให้มีความเหมือนกับต้นฉบับที่ต่างภาษา กัน โดยให้ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษให้คะแนนเปรียบเทียบ ความใกล้เคียงกันของภาษาที่ใช้ และความเหมือน–ต่าง ของความหมาย โดยเกณฑ์การวัดตั้งแต่ 1 ถึง 7 และข้อที่ผ่านการคัดเลือกความมีค่าเฉลี่ยไม่น้อยกว่า 5 ซึ่งข้อกระ邦ในมาตรฐานทดสอบ มีค่าเฉลี่ยอยู่ในช่วง 5.00–5.33 ผ่านตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ทุกข้อ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนี้ ได้รับการอนุมัติรับรองจากคณะกรรมการพิจารณาจริยธรรมการวิจัยในคน กลุ่มสถาบันบัณฑุกุล ชุดที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (COA No. 079/2559)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนเมษายน ถึงเดือนพฤษภาคม 2559 ผ่านแบบทดสอบออนไลน์ที่สร้างขึ้นบน www.surveymonkey.net เป็นแบบสอบถามแบบไม่ระบุตัวตน โดยผู้วิจัยได้รับความอนุเคราะห์จากประธาน ผู้อำนวยการ และเจ้าหน้าที่ศูนย์เยาวชนพรรคประชาธิปัตย์ในการให้ข้อมูลการติดต่อกับบุปผาประชาธิปัตย์เพื่อใช้ในการวิจัย และประกาศให้คำรับรองในไฟล์นี้ว่า “บุปผาประชาธิปัตย์” เพื่อรับรองการขอข้อมูลของผู้วิจัยจากศูนย์เยาวชนพรรคประชาธิปัตย์ และได้ไฟร์สต็อปเพื่อแจ้งถึงโครงการวิจัย การรับรองจากศูนย์เยาวชนพรรคประชาธิปัตย์ สิทธิ์ของผู้ร่วมวิจัย และขออนุญาตส่ง URL ของแบบทดสอบให้ผู้ร่วมวิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยตรวจสอบความครบถ้วนของข้อมูล ทดสอบความสุกต้องของของข้อมูลโดยการทดสอบ Mahalanobis distances ด้วยโปรแกรม SPSS 21 ทดสอบความตรงของมาตรฐานโดยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันด้วยโปรแกรม AMOS 21 และทดสอบสมมติฐานอิทธิพลของตัวแปรทั้งทางตรง และทางอ้อมโดยการทดสอบโมเดลสมการโครงสร้าง (Structural equation modeling) ด้วยโปรแกรม AMOS 21

ผลการวิจัย

การทดสอบโมเดลอิทธิพลสั่งผ่าน

ตารางที่ 1 แสดงถึงข้อมูลค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสหสัมพันธ์ของตัวแปร ความเที่ยงของมาตร มีค่าตั้งแต่ .889 ถึง .904 สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีทิศทางตามที่คาดหวังไว้ ความสูงพันทางความรู้สึก มีสหสัมพันธ์ทางบวกกับตัวแปรอิสระทุกด้าน รวมถึงจำนวนปีที่เป็นสมาชิก จึงนำมาใช้เป็นตัวแปรควบคุมในการทดสอบ

ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการระบุตัวตนต่อพรรครักประชาธิปัตย์ และความผูกพันทางความรู้สึกต่อพรรครักประชาธิปัตย์ในงานศึกษานี้อยู่ในระดับค่อนข้างสูง ($r = .871$, $p < .001$) อย่างไรก็ตามจากการทดสอบความตรงของมาตรการระบุตัวตนต่อพรรครักประชาธิปัตย์ และความผูกพันทางความรู้สึกต่อพรรครักประชาธิปัตย์ ด้วยการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันในการทดสอบมาตร ผลที่ได้สอดคล้องกับแนวคิดของ Ashforth and Mael (1989) และ Gautam et al. (2004) ที่การระบุตัวตนต่อองค์การเป็นคนละตัวแปรกับความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การ

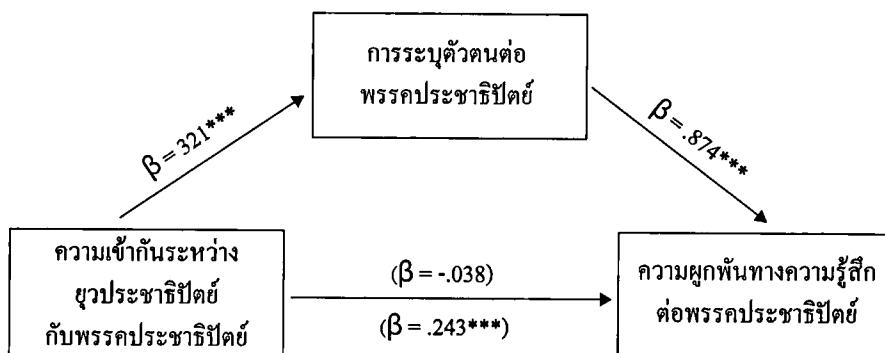
ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สหสัมพันธ์ และความเที่ยงของมาตร

	<i>M</i>	<i>SD</i>	1	2	3	4
(1) จำนวนปีที่เป็นสมาชิก	3.75	1.57	—			
(2) ความเข้ากันระหว่างบุปผาประชาธิปัตย์กับ พรรครักประชาธิปัตย์	4.60	0.99	.110	(.889)		
(3) การระบุตัวตนต่อพรรครักประชาธิปัตย์	4.87	1.06	.177**	.335***	(.904)	
(4) ความผูกพันทางความรู้สึกต่อพรรครัก ประชาธิปัตย์	4.92	1.02	.204**	.261***	.871***	(.893)

หมายเหตุ ** $p < .01$, *** $p < .001$, ในวงเล็บคือค่าสัมประสิทธิ์แยกจากของมาตร

งานวิจัยนี้ต้องการทดสอบว่าความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ มีอิทธิพลต่อความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การ โดยมีการระบุตัวตนต่อองค์การเป็นตัวแปรส่งผ่านหรือไม่ ผู้วิจัยทดสอบข้อคดกลงเบื้องต้นของการทดสอบอิทธิพลส่งผ่าน ตามแนวทางทฤษฎีของ Baron and Kenny (1986) พบว่า ความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ มีอิทธิพลต่อความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญ

($\beta = .243, R^2 = .091, p < .001$) ความเข้ากันระหว่างบุคคลต่อองค์การ มีอิทธิพลต่อการระบุตัวตนต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญ ($\beta = .321, R^2 = .113, p < .001$) และการระบุตัวตนต่อองค์การ มีอิทธิพลต่อความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญ ($\beta = .874, R^2 = .759, p < .001$) อิทธิพลทั้งสามรูปแบบถึงระดับนัยสำคัญตรงตามเงื่อนไขของการทดสอบอิทธิพลส่งผ่าน

ภาพที่ 1 เส้นอิทธิพลมาตรฐานของโมเดลการส่งผ่าน

หมายเหตุ *** $p < .001$, ในวงเล็บ คือค่าอิทธิพลมาตรฐานก่อนใส่ตัวแปรส่งผ่าน

จากการวิเคราะห์เส้นทาง (path analysis) ด้วยโปรแกรม AMOS21 พบว่าโมเดลอิทธิพลทางตรง (Direct effect model) ของความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ โดยที่ไม่ได้ใส่ตัวแปรส่งผ่าน มีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ($\chi^2 = 2.757, df = 1, p = .097, CFI = .925, GFI = .992, RMSEA = .088$) โดยความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ มีอิทธิพลทางบวกต่อความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .243, p < .001$) และหลังจากเพิ่มการระบุตัวตนต่อองค์การเป็นตัวแปรส่งผ่าน (Mediation model) พบว่าโมเดลอิทธิพลส่งผ่านมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ ($\chi^2 = 2.757, df = 1, p = .097, CFI = .995, GFI = .994, RMSEA = .088$) ดังภาพที่ 1 โดยตัวแปรทำงานทั้งสอง ได้แก่ ความเข้ากันระหว่างบุคคลต่อองค์การ และการระบุตัวตนต่อองค์การ สามารถร่วมกันอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การได้ถึงร้อยละ 76 อีกทั้งพบว่าตัวแปรความเข้ากัน

ระหว่างบุคคลกับองค์การมีอิทธิพลทางบวกต่อการระบุตัวตนต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .321, p < .001$) และการระบุตัวตนกับองค์การมีอิทธิพลทางบวกต่อความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($\beta = .874, p < .001$) อย่างไรก็ตาม เมื่อใส่ตัวแปรส่งผ่านในโมเดล กลับไม่พบอิทธิพลทางตรงของตัวแปรความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การต่อความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การ ($\beta = -.038, ns$)

ผลการทดสอบอิทธิพลทางตรง อิทธิพลทางอ้อม และอิทธิพลรวมค่าวิชีชี bootstrap โดยการจำลองสร้างกลุ่มตัวอย่างที่เก็บมาซ้ำๆ กัน จำนวน 1,000 ครั้ง (Shrout & Bolger, 2002) พบว่า ตัวแปรการระบุตัวตนกับองค์การเป็นตัวแปรส่งผ่านแบบสมบูรณ์ของความสัมพันธ์ระหว่างความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การและความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์การอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งสนับสนุนสมมติฐานในการวิจัยนี้ นั่นคือ ความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การมีอิทธิพลทางอ้อมต่อความผูกพันทางความรู้สึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

(indirect effect = .281, $p < .001$) และพบอิทธิพลรวมถึงระดับนัยสำคัญ (total effect = .243, $p < .001$) แต่ไม่พบอิทธิพลทางตรงของความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ

อภิปราย และสรุปผลการศึกษา

การศึกษารังสีได้ตอบวัตถุประสงค์ของการศึกษาทั้งสองประการ ประการแรก คือ การศึกษาความผูกพันทางความรู้สึกต่อองค์กรของบุคคลประชาธิปัตย์ต่อพรรคราชินีปัตย์ สามารถศึกษาด้วยทฤษฎีความผูกพันทางความรู้สึกตามแนวทางทฤษฎีของ Meyer and Allen (1991) ได้ โดยมาตรวัดในการศึกษามีค่าสัมประสิทธิ์效 reliability ที่ .893 และจากข้อมูลที่ได้จากการตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ .492 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 และมีรูปแบบความสัมพันธ์กับความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การ และการระบุตัวตนต่อองค์กรตามกรอบแนวคิดของการวิจัย และประการที่สอง คือ การศึกษาอิทธิพลส่งผ่านของภาระบุตัวตนต่อพรรคราชินีปัตย์ในความสัมพันธ์ระหว่างความเข้ากันระหว่างบุคคลประชาธิปัตย์กับพรรคราชินีปัตย์และความผูกพันทางความรู้สึกของบุคคลประชาธิปัตย์ต่อพรรคราชินีปัตย์ ผลการวิจัยพบว่า ถ้าความเข้ากันระหว่างบุคคลประชาธิปัตย์กับพรรคราชินีปัตย์สูง เช่น เมื่อยานรับรู้ว่าค่านิยมของตนเองสอดคล้องกับพรรคราชินีปัตย์ สมาชิกพรรคราชินีปัตย์ในประเทศไทยจะมีความผูกพันทางความรู้สึกต่อพรรคราชินีปัตย์สูงด้วย แต่เมื่อเพิ่มภาระบุตัวตนต่อพรรคราชินีปัตย์เป็นตัวแปรส่งผ่านสามารถอธิบายตัวแปรตามได้ดียิ่งขึ้น ($R^2 = .761$) แต่นั่นหมายความว่ายังมีความแปรปรวนจากบุคคลที่อิทธิพลต่อความผูกพันทางความรู้สึกที่นอกเหนือจากการศึกษานี้

การศึกษานี้พบว่าบังเอิญที่ส่งผลให้บุคคลประชาธิปัตย์รู้สึกผูกพันต่อพรรคราชินีปัตย์เกิดจากการที่บุคคลประชาธิปัตย์รับรู้ว่าค่านิยมของตนเองมีความสอดคล้องกับค่านิยมของพรรคราชินีปัตย์ และเกิดการระบุตัวตนต่อพรรคราชินีปัตย์เนื่องจากความสอดคล้องของค่านิยมทำให้บุคคลประชาธิปัตย์รู้สึกว่าตนเองเหมือนกับพรรคราชินีปัตย์ เชื่อมโยงตนเองกับพรรคราชินีปัตย์ ดังเช่น การศึกษาของ Demir et al. (2015) พบว่า ความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การนอกจากจะมีอิทธิพลต่อภาระบุตัวตนต่อองค์การ ยังส่งผลต่อการอยู่ต่อในองค์การ พฤติกรรมในการทำงาน และผลงานจากการศึกษาของ Unal (2014) สนับสนุนว่าความผูกพันทางความรู้สึกเกิดจากการที่บุคคลรับรู้ว่าค่านิยมของตนเองสอดคล้องกับองค์การ และ

เนื่องจากค่านิยมเป็นสิ่งที่ติดตัวบุคคลมา ก่อน แนวทางที่ดีคือการรับบุคคลที่มีค่านิยมใกล้เคียงกับองค์การเข้าองค์การเพื่อจ่ายต่อการรับรู้ว่าค่านิยมของตนเอง และองค์การสอดคล้องกับ Demir (2010) ศึกษาพบว่าปัจจัยที่ส่งผลต่อความเข้ากันระหว่างบุคคลกับองค์การคือความเข้ากันระหว่างบุคคลกับงาน คือการที่บุคคลมีความสามารถตรงตามงานที่ทำ และทำงานได้เป็นอย่างดี แต่ในทางปฏิบัติ เพื่อให้บุคคลประชาธิปัตย์มีความรู้สึกสอดคล้องกับพรรคราชินีปัตย์ ควรคำนึงถึงกิจกรรม หรืองานที่ได้รับมอบหมายให้บุคคลประชาธิปัตย์ทำ ว่าตรงตามศักยภาพ หรือความต้องการของบุคคลประชาธิปัตย์มากน้อยเพียงไร เมื่อบุคคลประชาธิปัตย์รู้สึกว่ากิจกรรมที่ทำมีความสอดคล้อง หรือเหมาะสมกับตนเองก็จะทำให้รู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การซึ่งเกิดการระบุตัวตน และเมื่อกิจกรรมระบุตัวตนต่อองค์การ บุคคลประชาธิปัตย์จะรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งขององค์การ (Ashforth & Mael, 1989) ทำให้เกิดเป็นความผูกพันทางความรู้สึกต่อพรรคราชินีปัตย์

ข้อเสนอแนะ

ความเข้ากันระหว่างบุคคลต่อองค์การในบริบทของบุคคลประชาธิปัตย์ และพรรคราชินีปัตย์ และการระบุตัวตนต่อองค์การในการศึกษานี้ สามารถอธิบายความแปรปรวนของความผูกพันทางความรู้สึกได้ร้อยละ 76 หมายความว่ายังมีปัจจัยอื่นที่มีอิทธิพลต่อความผูกพันทางความรู้สึกนอกเหนือจากการศึกษานี้ ข้อเสนอแนะในการศึกษาประจำเดือนนี้ต่อไปคือ ควรคำนึงถึงปัจจัยอื่นนอกเหนือจากบุคคลต่อองค์การ เช่น ที่มีงานในการทำกิจกรรม หรือบุคคลกิจภาพของบุคคล (Colquitt et al., 2009) หรือนำไปใช้ต่อในการศึกษาองค์การที่เกี่ยวกับการเมืองอื่นๆ ต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- ชัยเสนา พรหมศรี. (2558). อิทธิพลของการรับรู้ต่อการสนับสนุนจากองค์การ และการสนับสนุนจากหัวหน้างาน ที่มีต่อความผูกพันต่อองค์การของข้าราชการท้องที่. *วารสารปัญญาภิวัฒน์*, 7, 188–201.
- วนันษา อุดิตรพันธุ์กุล และ พนิต ถุลศรี. (2556). ความสัมพันธ์ของลักษณะส่วนบุคคล ลักษณะงาน และพฤติกรรมผู้นำ กับความผูกพันต่อองค์การ. *วารสารบริหารธุรกิจวิศวกรรมศาสตร์*, 4(2), 55–73.

- ศุภารัณ ช่อผกา เจริญวิชญ์ สมพงษ์ธรรม และ สถาพร พฤตพิมูล. (2558). นักข่าวที่ส่งผลต่อความมุกพัฒนาองค์กรของครูในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 9. สารานุรักษ์การศึกษา นคว, 12(23), 14–22.
- ขุวประชาธิปัตย์. (2557). Retrieved from <http://www.youngdemocrat.org>
- สถาบันเยาวชนเพื่อไทย. (2557). Retrieved from <https://www.facebook.com/PTnewgen>
- สำนักงานเลขานุการสภาผู้แทนราษฎร. (2556). Retrieved from http://www.parliament.go.th/youth_democracy/network.php
- Alnıaçık, E., Alnıaçık, Ü., Erat, S., & Akçin, K. (2013). Does person-organization fit moderate the effects of affective commitment and job satisfaction on turnover intentions? *Procedia – Social and Behavioral Sciences*, 99, 274–281. doi: 10.1016/j.sbspro.2013.10.495
- Ashforth, B. E., & Mael, F. (1989). Social identity theory and the organization. *Academy of Management Review*, 14(1), 20–39.
- Baron, R. M., & Kenny, D. A. (1986). The moderator-mediator variable distinction in social psychological research: Conceptual, strategic, and statistical considerations. *Journal of Personality and Social Psychology*, 51(6), 1173–1182.
- Buchanan, B. (1974). Building organizational commitment: The socialization of managers in work organizations. *Administrative Science Quarterly*, 19(4), 533–546.
- Chatman, J. A. (1989). Matching people and organizations: Selection and socialization in public accounting firms. *Academy of Management Proceedings*, 1, 199–203.
- Cheney, G. (1983). On the various and changing meanings of organizational membership: A field study of organizational identification. *Communications Monographs*, 50(4), 342–362.
- Colquitt, J., Lepine, J. A., & Wesson, M. J. (2009). *Organizational behavior: Improving performance and commitment in the workplace*. New York, NY: McGraw-Hill.
- Dawley, D. D., Stephens, R. D., & Stephens, D. B. (2005). Dimensionality of organizational commitment in volunteer workers: Chamber of commerce board members and role fulfillment. *Journal of Vocational Behavior*, 67(3), 511–525. doi: 10.1016/j.jvb.2004.09.001
- Demir, M. (2010). The effects of emotional intelligence on human resources selection: A research on managers of accommodation enterprises. *International Journal of Human Sciences*, 7(1), 1066–1081.
- Demir, M., Demir, S. S., & Nield, K. (2015). The relationship between person-organization fit, organizational identification and work outcomes. *Journal of Business Economics and Management*, 16(2), 369–386. doi: 10.3846/16111699.2013.785975
- Dick, R. V., Becker, T. E., & Meyer, J. P. (2006). Commitment and identification: Forms, foci, and future. *Journal of Organizational Behavior*, 27(5), 545–548. doi: 10.1002/job.384
- Dutton, J. E., Dukerich, J. M., & Harquail, C. V. (1994). Organizational images and member identification. *Administrative Science Quarterly*, 39(2), 239–263.
- Edwards, M. R. (2005). Organizational identification: A conceptual and operational review. *International Journal of Management Reviews*, 7(4), 207–230.
- Gautam, T., Van Dick, R., & Wagner, U. (2004). Organizational identification and organizational commitment: Distinct aspects of two related concepts. *Asian Journal of Social Psychology*, 7(3), 301–315.
- Herrbach, O. (2006). A matter of feeling? The affective tone of organizational commitment and identification. *Journal of Organizational Behavior*, 27(5), 629–643. doi: 10.1002/job.362
- Jussila, I., Byrne, N., & Tuominen, H. (2012). Affective commitment in co-operative organizations: What makes members want to stay? *International Business Research*, 5(10), 1–10.
- Keh, H. T., & Xie, Y. (2009). Corporate reputation and customer behavioral intentions: The roles of trust, identification and commitment. *Industrial Marketing Management*, 38(7), 732–742. doi: 10.1016/j.indmarman.2008.02.005
- Klein, H. J., Molloy, J. C., & Brinsfield, C. T. (2012). Reconceptualizing workplace commitment to redress a stretched construct: Revisiting assumptions and removing confounds. *Academy of Management Review*, 37(1), 130–151.

- Mael, F., & Ashforth, B. E. (1992). Alumni and their alma mater: A partial test of the reformulated model of organizational identification. *Journal of Organizational Behavior, 13*(2), 103–123.
- Marique, G., & Stinglhamber, F. (2011). Identification to proximal targets and affective organizational commitment. *Journal of Personnel Psychology, 10*(3), 107–117. doi: 10.1027/1866-5888/a000040
- Meyer, J. P., & Allen, N. J. (1991). A three-component conceptualization of organizational commitment. *Human Resource Management Review, 1*(1), 61–89.
- Meyer, J. P., Allen, N. J., & Gellatly, I. R. (1990). Affective and continuance commitment to the organization: Evaluation of measures and analysis of concurrent and time-lagged relations. *Journal of Applied Psychology, 75*(6), 710–720.
- Meyer, J. P., Allen, N. J., & Smith, C. A. (1993). Commitment to organizations and occupations: Extension and test of a three-component conceptualization. *Journal of Applied Psychology, 78*(4), 538–551.
- Meyer, J. P., Hecht, T. D., Gill, H., & Toplonytsky, L. (2010). Person–organization (culture) fit and employee commitment under conditions of organizational change: A longitudinal study. *Journal of Vocational Behavior, 76*(3), 458–473.
- Meyer, J. P., & Herscovitch, L. (2001). Commitment in the workplace: Toward a general model. *Human Resource Management Review, 11*(3), 299–326.
- Mowday, R. T., Steers, R. M., & Porter, L. W. (1979). The measurement of organizational commitment. *Journal of Vocational Behavior, 14*(2), 224–247.
- O'Reilly, C. A., Chatman, J., & Caldwell, D. F. (1991). People and organizational culture: A profile comparison approach to assessing person–organization fit. *Academy of Management Journal, 34*(3), 487–516.
- Riketta, M., & Dick, R. V. (2005). Foci of attachment in organizations: A meta-analytic comparison of the strength and correlates of workgroup versus organizational identification and commitment. *Journal of Vocational Behavior, 67*(3), 490–510. doi: 10.1016/j.jvb.2004.06.001
- Shrout, P. E., & Bolger, N. (2002). Mediation in experimental and nonexperimental studies: New procedures and recommendations. *Psychological Methods, 7*(4), 422–445.
- Sperber, A. D. (2004). Translation and validation of study instruments for cross-cultural research. *Gastroenterology, 126*, 124–128.
- Unal, Z. M. (2014). Does affective commitment mediate the relationship between person–organization fit and organizational identification? *International Journal of Academic Research in Business and Social Sciences, 4*(3), 270–283.

Translated Thai References

- Adisornpankul, V., & Kulsiri, P. (2013). Relationship between personal characteristics, work attributes, leadership behavior and organizational commitment, *Srinakharinwirot Business Journal, 4*(2), 55–73. [in Thai]
- Chorphaka, S., Sompongamt, C., & Pruettikul S. (2015). Factors affecting organizational commitment of teachers in schools under the Secondary Educational Service Area Office 9. *SWU Educational Administration Journal, 12*(23), 14–22. [in Thai]
- Promsri, C. (2016). Influence of perceived organizational support and supervisor support on organizational commitment of Thai military officers. *Panyapiwat Journal, 7*, 188–201. [in Thai]
- Pheu-Thai Newgen. (2014) Retrieved from <https://www.facebook.com/PTnewgen> [in Thai]
- The Secretariat of the House of Representatives. (2014). Retrieved from http://www.parliament.go.th/youth_democracy/network.php [in Thai]
- Youngdemocrat. (2014) Retrieved from <http://www.youngdemocrat.org> [in Thai]